













որ ընթերցումի մէջ թաղուած, տան-  
կորուհիներ ըզորորմին նշանաւորն ցն-  
ւատուր կողած, անոր կարգադրութիւն-  
երով կ'ըզգարէ հրամաններ արձակե-  
լով սպասունհներուն .

Գրիգորեանց արահէն ներս մտնելով  
պիտարկ մը պտղացուց և գոհ ծայրտով  
ը

— Ահաւասիկ նա՛սպետական ըն-  
տանիք է, ըսաւ ինչեւայ և Աստուած  
որ այսպէս ամէն ըջիտ մէկ տեղ հա-  
ւաքուած ձիւնի առաջին հանդըը պիտի  
լայնեցնէք :

— Ահաւասիկ նիւթ, վառէ, ըսաւ  
Խորինէ, ի՛նչ լրգարդ մէջ թաղուած  
ն, նկարեմ, ասկէ աղէկ տեսարան  
պիտի գտնես :

Նրիտաւասարդ խոր քունին արթնցողի  
ման ընդոտտ ցատկելով,

— Ետուլաւ, ըսաւ, պիտի նկարեմ,  
արդարեւ հիշատիլ

— Անուան ալ երբեմն ընդառէ գրէք,  
սուս, Ակիս, ասկէ մեծ ի՛նչ երջան-  
ութիւն կրնա՞լ երեւանցի մարդ .

Գրիգորեանց հարթին դառնալով,

— Աս ի՛նչ է տիկին, յարեմ, ի՛նչ  
տական կեանք մը յիշցնող, յարեմ, մոռ-  
ւեցիք :

— Եղանակին կեանքն է, ձիւնը չէ-  
լած թէյն վրայ չէինք խորհեր, քայ-  
ն

հիմա, որ ձերտիկ ճնշողւններ կը տե-  
ղան երկինքն, բնակատարաւ աւար  
պատարին ըմպկին կը դռնայ թէլ  
որմէ գաւաթ մը կը յուսած թէ պիտի  
հանգի ընդունիլ :

— Սրբյօժար, տիկին, միտնիլ պիտի  
խնդրէի որ սպասունհներուն ձգիչը ու-  
սանկ մեր զով գայիք .

— Ո՛ր ստանի բացառիկ օր մը թոյլ  
տուէք որ տանիկիկին պարտականու-  
թիւններն կատարեմ, պատասխանեց  
տանտիրուհին

— Մնաց որ, յարեց դերձակուհին,  
հարթութեանը առիթի չունեցաւ ձեզ  
մեծախելու, և հիմա պարտական մնալ  
չուցիք անշուշտ :

Անն կողմէ մէկ մէկ խօսք ուզ-  
ղուեցաւ և քարէ վրաս ոգեւորութիւն  
մը տառցաւ անմիջապէս

(Շարունակել)

ՄԵՐ ԳՈՐԾԱԿԱՆՆԵՐՈՒՄ

Կը խնդրենք մեր մեծախարգ Գործ-  
ձակաւններն որ հաճին ընդ յոյժի մեղ  
ղրկել իրենց հաշիւներն, եթէ չեն ու-  
զեր որ թղթիկն առաքուով դազրե-  
ցնենք, Այս մասին պիտի տպաստեմ  
մինչ լաւաւայ յուրիս 10 մասին :